

denne Lov. Jeg tror derimod, det vilde faa en Vettelse, i alt Fald i Fremtiden, hvis man vilde gaa ind paa et af de Forslag, som jeg eller det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) eller det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) har stillet som Underændringsforslag.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) har Ordet for en kort Bemærkning.

Klein: Det undrede mig noget, at det ærede Medlem, som nys havde Ordet, med en, som det forekom mig, usædvanlig Varme udtalte sig imod, hvad jeg havde gjort gældende om, at dersom man vilde paalægge Aktieforetagender en særlig Skat, maatte de samme Grunde, som derfor vare anførte, kunde gøres gældende ogsaa for at paalægge andre store Forretninger en særlig Skat. Jeg siger, at det undrede mig noget, at det ærede Medlem udtalte sig saa stærkt lige overfor mig paa dette Punkt. Jeg maa tilstaa, at jeg har forstaaet hans Udtalelser paa dette Punkt i den Mindretalsbetænkning, som han har underskrevet sammen med det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), som om han i Virkeligheden var enig med mig deri. Der staar at læse i den omdelte Betænkning, at der ingen Anledning er „til at søge den særlige Form for Kapitaldannelse, som et Aktiefelskab repræsenterer, hemmet ved Skattepaalæg. Et andet var, hvis man — efter fransk Mønster — særlig vilde beskatte Kapitalen eller den store Kæringsvirksomhed i Almindelighed“ o. s. v. Det ærede Medlem mente, at han i Dag i alt Fald havde leveret uangribelige Beviser for Rimeligheden af en særlig Aktiebeskatning. Blandt andet omtalte han, at det jo for en væsentlig Del skyldes Hensynet til Kjøbenhavn. (Se a ven i us: Til Kjøbstæderne!) For Kjøbstædernes Vedkommende er det ogsaa — forekommer det mig — af forholdsvis underordnet Interesse. Der drejer det sig ogsaa kun om nogle og halvfjerdsindstyve Tusinde Kroner efter det ærede Udvalgs Beregning. Nej, det var særlig Kjøbenhavn, som han mente skulde have fremdrevet denne Beskatning. Paa en vis Maade glæder jeg mig over ved denne Lejlighed at finde saa megen Hensynsfuldhed hos det ærede Medlem over for kjøbenhavnske Interesser. Jeg maatte i Gaar gøre den Bemærkning, at uagtet jeg selvfølgelig nærer størst Interesse for kjøbenhavnske Forhold, var jeg nødt til ifølge min Retfærdighedsfølelse at sætte Hensynet til Retten over de kjøbenhavnske Interesser. Men det andet uangri-

lige Argument, der kom frem i Dag, og som i alt Fald kunde tale for en særegen Aktiebeskatning, var, at man ad den Vej kunde ramme udenlandske Aktionærer. Det er meget sandt, men det forekommer mig, at Konsekvensen deraf vel maatte være, at man paalagde ogsaa andre Kapitalformuer særlig Skat, for saa vidt som fremmede deri kunde være interesserede.

S. C. Christensen: Naar en Forhandling er kommen paa fjerde Dag, og naar man saa oven i Købet paa denne fjerde Dag er Nummer 11 i Talernes Række, føler man ikke stærk Opfordring til at udtale sig vidtløftig. Det skal jeg heller ikke gøre. Jeg skal udtale mig om de af mig med flere stillede Underændringsforslag saa kort, som det er mig muligt. Den ærede Ordfører sagde i Gaar mod vort Forslag om Vedtægter, at saadanne ensartede Regler, som de, der vare foreslaaede, ikke vare nødvendige for Amtsraadene og ikke heller for Indenrigsministeren, naar de skulde være Appellinstans, Reglerne kunde godt være ensartede. Jeg tror ikke, at jeg behøver atter at fremhæve den store Betydning af, at Reglerne ere ensartede, navnlig da den ærede Ordfører tillige sagde, at ganske vist var det lettere for Dommerne, naar de skulde dømme, at Reglerne vare ensartede. Over for denne Udtalelse tror jeg ikke at behøve paa ny at fremhæve det nyttige og gode i, at Reglerne ere ensartede, naar Appellinstansen skal beskæftige sig med Statteklager. En anden Grund for Hensigtsmæssigheden af at have ensartede Regler for Kommunerne er den, at vi ellers ved kunne naa frem til et Grundlag for en Indtægtsbeskatning baade til Stat, Amt og Kommune. Den ærede Ordfører angreb ogsaa denne Grund og sagde, at man da ikke kunde have det store Lejlighedsmoment, som vi have i vore Vedtægter, thi Kommunerne havde ikke Interesse af at medvirke til en Skat til Staten. Men jeg maa gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at naar en Kommune faar paalignet en Indtægtsstat til Staten og samtidig skal have en Del af Skatten, hvad der let kan ordnes, og ligeledes Amtsrepartitionsfonden skal have en Del af Skatten, saa bliver Kommunen selv interesseret deri. Men selv om man gif bort fra dette, vil det have Betydning for fremtidige Skatter til Staten lagte paa Formue og Indtægt, thi efter den her foreslaaede Vedtægt skal Kommunerne i selve det Grundlag, de have, optegne hver Mandes Formuesforhold og Indtægter, og derefter sammen saa Lejlighedsmomentet i Betragtning. Jaar man en saadan Vedtægt indførte trindt om i